

Bělohradské listy

Vydáno 29. 7. 2011 • Ročník XI • Cena 16 Kč

4 / 2011

Nebe nad Chotčí

8-9

Strašidelná
Bažantnice

10-11

PANASONIC - krásný zvuk

14-15

Objektivem Bělohradských listů

BĚLOHRADSKÉ LISTY

Časopis Bělohradu a okolí 4/2011

- 2 **OBJEKTIVEM BĚLOHRADSKÝCH LISTŮ**
- 3 **FEJETON**
(SVATOPLUK HRNČÍŘ)
- 4 **ZEPTALI JSME SE ZA VÁS**
- 5 **STAROSTA ODPOVÍDÁ ZM INFORMUJE**
- 6 **NEČEKANÁ NÁVŠTĚVA Z FRANCIE**
(RADOMÍR MACHEK)
- 7 **CO SE NÁM TO DĚLO NA HOŘEŇÁKU?**
(ALENA FLĚGLOVÁ)
- 8-9 **NEBE NAD CHOTČÍ**
(PŘEVZATO Z JIČÍNSKÉHO DENÍKU)
- 10-11 **STRAŠIDELNÁ BAŽANTNICE**
(LADISLAV STUHLÍK)
- 12-13 **ÚZEMNÍ PLÁNY MĚSTA**
(PAVEL ŠUBR)
- 14-15 **PANASONIC – KRÁSNÝ ZVUK**
(HANA FRIEDRICHOVÁ)
- 16 **REKONSTRUKCE SILNICE**
(ANTONIE VANISOVÁ)
- 17 **ZÁKLADNÍ ŠKOLA K. V. RAISE**
(MARIE HANZLOVÁ)
- 18 **Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ**
- 19 **UDÁLOSTI – ZAJÍMAVOSTI**
- 20 **FOTBALISTÉ HODNOTÍ PRVNÍ ROK V PŘEBORU**
(PAVEL ŠUBR)
- 21 **STARŠÍ PŘÍPRAVKA USPĚLA V NĚMECKU ŽÁCI VEZOU BRONZ Z REPUBLIKY**
- 22-23 **RALLYE POD ZVIČINOU**
(SLÁVEK HRZAL)

FOTOGRAFIE NA OBÁLCE

STRANA 1
VÁCLAV LEJDAR
HAVÁRIE

STRANA 24
VÁCLAV LEJDAR
KOUPÁNÍ NA PARDOUBKU

**DALŠÍ ČÍSLO
BĚLOHRADSKÝCH LISTŮ
VYJDE 23. 9. 2011**

Bělohradské listy
Vydává Město Lázně Bělohrad
Vychází jako dvouměsíčník
Redakční rada: Ladislav Stuhlík (šéfredaktor), Eduard Čeliš,
Alena Fléglová, Hana Friedrichová, Svatopluk Hrnčíř, Václav
Lejdar, Josef Špür, Ing. Pavel Šubr, Mgr. Antonie VanISOVÁ.
Povoleno MK ČR pod č. E 10901
Adresa: **Město Lázně Bělohrad**
Městské kulturní středisko,
Barákova 3, 507 81 Lázně Bělohrad
Telefon: 739 629 482, Fax: 493 792 484
E-mail: mks@lazne-belohrad.cz
Grafika, sazba a tisk: tiskárna ARPA,
Kotkova 792, Dvůr Králové n. L.

POLEDNICE

Kdo by ji neznal...

Malá, hnědá, tváří divě pod plachetkou osoba, o berličce, hnáty křivé, hlas – vichřice podoba! „Dej sem dítě!“ – „Kriste pane! odpusť hříchy hříšnici!“ Div že smrt ji neovane, ejhle tu! – Polednici! Ke stolu se plíží tiše Polednice jako stín, matka hrůzou sotva dýše, dítě chopíc na svůj klín. A vinouc je zpět pohlíží – běda, běda dítěti! Polednice blíž se plíží, blíž - a již je vzápětí. Již vztahuje po něm ruku – matka tisknouc ramena: „Pro Kristovu drahou muku!“ klesá smyslů zbavena.

Ano, všichni ji dobře známe. Zvláště, když ji tak sugestivně vylíčil náš krajan Karel Jaromír Erben z Miletína (narodil se roku 1811, tedy právě před 200 lety). Ale spatřili jste polednici někdy na vlastní oči? Nepochybně vrtíte hlavou. A vidíte, já vím o člověku, který ji zahlédl na vlastní oči. Byl to můj otec. Ale jako kdyby to nestačilo, tak – jen si představte - ta polednice tenkrát nebyla sama. Sešlo se jich tehdy U dubiny asi osm! Ale nechme o tom neobvyklém setkání vyprávět našeho tatínka:

„Jo, stalo se to U dubiny, na pozemku za Bělohradem směrem k Chotči a Lánům. My tam totiž měli louku. Bylo léto a já na ní sám, docela sám obracel seno. Ještě před chvílí naproti u Zhoří sekáči sklízeli panská luka. Když ale kostelík v Újezdě začal zvonit poledne, všimněte si, to je důležité, bylo p o l e d n e , sekáči odešli na oběd. A v tu chvíli jsem už byl daleko široko jen já. Nu a pak se to stalo! Směrem od Lánů běželo asi osm žen a všechny držely jakési plachetky. Hrkl ve mně. P o l e d n i c e ! Naštěstí si mě nevšimaly a mířily na panské, na právě posečenou louku. Tam si každá do své připravené loktuše nahrmla trávy, co se dalo unést, a v mžiku to hejno ženstín horempádem letělo zpátky. Že se na ně dívám, z toho si pranic nedělaly. Inu, nejspíš předpokládaly, že ztráta trávy velkostatku neškodí a že ten kluk s hráběmi k panstvu určitě nepatří. Proto si také našeho sena ani nevšimly.“

Příhoda s polednicemi zdánlivě končí, ale zůstala tu ještě nějaká fakta, a tak přece jen pokračuji...

Uběhlo pár roků, tatínek opouštěl měšťanskou školu a na rozloučenou dostal „odměnu za pilnost“, což byla - Erbenova Kytice! Po otcí jsem toto vzácné vydání v původní vazbě z Vilímekova nakladatelství zdědil, takže je dnes ozdobou mé knihovny. (Pod věnováním Bohuslavu Hrnčířovi z roku 1905 jsou podpisy učitelů Josefa Nováka, Antonína Seiferta a Jaroslava Broučka.) Co je však důležité, právě toto vydání pro mládež doprovázejí působivé, až hororové ilustrace Stanislava Hudečka. (Kresbu k Polednici přetiskujeme). A právě toto ilustrované vydání sehrálo svou roli v epizodě s naším profesorem češtiny. Snad to bylo už v primě bydžovského gymnázia, kdy jsme četli a rozebírali Kytici. Spolužáci měli totiž před sebou na lavicích jednoduchá školní vydání, zatímco já hleděl do tatínkovy „exkluzivní“ Kytice.

Profesor Václav Svoboda chodil mezi lavicemi a náhle zvýšeným hlasem jízlivě prohlásil: „Zatímco my se zabýváme Erbenem, pan Hrnčíř si prohlíží obrázkovou knížku! Nu, můžeme ji taky vidět?“ Současně přikročil k lavici, kde jsem seděl, a jeho ruka směrem ke mně přísně vyrazila. Zkrátka - v té chvíli mi připomněl polednici z ilustrace, jenomže ta se nedožadovala knihy, ale nebohého dítěte.

„Prosím, vždyť je to Kytice,“ špitl jsem nesměle a češtinář, který znal jen ta laciná vydání pro školy, se vzápětí přesvědčil, že Hrnčíř z třetí lavice se kupodivu věnuje předepsané četbě.

Svatopluk Hrnčíř

Zeptali jsme se za vás

Často je ohrožováno zdraví a bezpečí seniorů v době, kdy jim jejich blízcí nemohou pomoci. Své služby nabízí bezpečnostní agentura FBS Flosman s.r.o. O jaké služby se jedná?

Naše bezpečnostní agentura FBS Flosman s.r.o. z Lukavce u Hořic nabízí služby z oboru ochrany a ostrahy a montáže zabezpečovací techniky (KS-kamerové systémy, EZS-elektronické zabezpečovací systémy, přístupové systémy apod.).

K 20. výročí vzniku firmy jsme si připravili pro bělohradskou oblast speciální službu - Ochrana seniorů! Díky našemu nejmodernějšímu pultu centrální ochrany jsme schopni poskytnout služby nejen ohledně ostrahy a ochrany objektů, ale také pomoc seniorům v případě nouze!

Dále naše společnost nabízí možnost pomoci vašim rodičům v době, kdy jste nuceni cestovat za prací a nemůžete je pravidelně navštěvovat či pomáhat s vedením domácnosti. Jsme tu pro váš klid, že vaši rodiče jsou v bezpečí...

SENIOR MONITORING

Je služba, kdy senior je vybaven zařízením v podobě náramkových hodinek, klíčenkou či přívěskem. Tato zařízení mají nouzové tlačítko PANIC, které při stisknutí vyvolá poplach pultu centrální ochrany.

Středisko PCO je zajištěno nepřetržitým výkonem služby s výjezdovou jednotkou. Senior může využít možnosti přivolání výjezdové skupiny např. při vloupání, vniknutí neznámé osoby do bytu či domu nebo při nemoci či pocitu nevolnosti, která ohrožuje přímo jeho zdraví. Časový dojezd do oblasti Lázní Bělohradu se pohybuje kolem 5 minut. V případě ohrožení operátor PCO dále kontaktuje jednotky záchranného systému.

Možností ochrany seniora je služba tzv. zelené hlášení, kdy se senior v dohodnutých intervalech hlásí pomocí tlačítka na středisko PCO. Toto stisknutí – zelené hlášení znamená „jsem v pořádku“. Kdyby hlášení vynechal v dohodnutou dobu, je kontaktován operátorem PCO. O provedených úkonech jsou informovány děti seniora a dohodne se další postup.

Děti seniora mají možnost kontaktovat středisko PCO a zeptat se, kdy se senior naposledy hlásil. Naše ceny senior-monitoringu začínají na cenové hranici 195 Kč měsíčně.

Dále je možnost po dohodě využít služeb nákupu, doprovodu k lékaři až po štípání dříví. Pochopitelně všechny služby jsou prováděny za úhradu.

*Bohumil Flosman,
ředitel FBS Flosman s.r.o.*

Jak je využít areál U Lva?

Areál U Lva má od 1. 5. 2010 pronajatý škola od města Lázně Bělohrad. V tomto objektu máme domov mládeže, který byl předtím na zámku a ve kterém během roku ubytováváme naše žáky.

Součástí celého areálu je nejen hlavní zděná budova, ale i ubytovací budova a 23 chatek pro letní provoz. K této ubytovací budově a chatkám je samostatné sociální zařízení. Celkově máme k dispozici na ubytování v hlavní budově 37 lůžek a pro letní provoz 125 lůžek. V areálu je k dispozici ohniště, hřiště na malou kopanou a odbíjenou a pro ubytované také parkoviště. Kromě ubytování vlastních žáků během školního roku nabízí také škola ubytovací služby veřejnosti. Zde se jedná především o období prázdnin, kdy ubytováváme ve všech prostorách. Škola se snaží celý objekt maximálně využít a zároveň pomoci městu při zajišťování ubytovacích služeb pro veřejnost, např. při Slavnostech písní a tanců „Pod Zvičinou“.

Škola úzce spolupracuje s městem na dalších úpravách celého areálu (nové oplocení, postupné nátěry všech chatek, ubytovací budovy, úpravy hřišť atd.). Cenová nabídka služeb je velmi příznivá především pro nenáročné turisty, sportovní soustředění apod. Podrobnější informace lze získat na internetových stránkách školy (www.soulb.cz), popř. na sekretariátě školy (tel. 493 792 381).

Mgr. Petr Pavel, ředitel SOU, foto: Ladislav Stuchlík

Jak je možné odkoupit hrobové zařízení na bělohradském hřbitově?

Na konci loňského roku schválilo Zastupitelstvo města Lázně Bělohrad pravidla prodeje opuštěných hrobů a hrodek. Dle těchto pravidel je možné opuštěné hrobové zařízení tzn. obruhy hrobů, pomník, desku, vnitřní obložení či jiná umělecká díla, která jsou součástí hrobu, odkoupit. Opuštěným hrobovým zařízením je v souladu s ustanovením § 20 písm. g) zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví, takové zařízení, u kterého není znám nájemce, případně u něhož nájemní vztah k hrobovému místu zanikl před dobou delší než 1 rok. Takové zařízení je prokazatelně majetkem města. Dříve než se hrobové zařízení stane „opuštěným“, jsou jeho vlastníci upozorňováni prostřednictvím výzvy k sepsání nájemní smlouvy vyvěšením na úřední desce města Lázně Bělohrad, na vývěsní tabuli hřbitova a také umístěním výzvy přímo na hrobovém zařízení. Pokud se do výzvy stanovené lhůty majitelé k hrobovému zařízení nepřihlásí, je toto hrobové zařízení považováno za majetek města a jako takové je možné jej po schválení zastupitelstvem města prodat případnému zájemci. Ceny prodáváného hrobového zařízení odpovídají s ohledem na jeho stav obvyklým tržním cenám. Hrobové zařízení, jehož součástí je například socha nebo jiné umělecké dílo, je stanovena znaleckým posudkem. Žádost o odkup hrobového zařízení se podává písemně na adresu Městského úřadu Lázně Bělohrad nebo osobně v kanceláři č. 3. Tento postup se týká i hřbitovů v Horní Nové Vsi, ve Hřidelci a na Byšičkách.

Veronika Festová, referent agendy místních poplatků

Starosta odpovídá

Zajímalo by mě, proč město prodalo budovu ČSAD stejně jako Pižlův dům na Malém náměstí? Jako pamětníkovi mně je při pohledu na ně smutno.

Lázeňský hotel (neboli kulturní dům ČSAD) prodal tehdejší MěNV už na začátku 70. let minulého století ČSAD Hradec Králové a po roce 1990 hotel přešel na ČSAD Semily. Tato organizace ho prodala v roce 2009 soukromé osobě. Není tedy pravda, že Lázeňský hotel prodalo město. Město možná mohlo v roce 2009 Lázeňský hotel od ČSAD Semily koupit, cena však činila cca 15 mil. Kč a po zvážení nákladů nutných na rekonstrukci objektu a na budoucí provozní náklady toto však neučinilo. Koupit Lázeňský hotel by totiž znamenalo zastavit ostatní investiční akce města a ještě si vzít úvěr, který by město velice zatížil.

Pižlův dům na Malém náměstí prodalo město v roce 1990 za 80 tisíc Kč. Po svém nástupu do funkce starosty v roce 1998 jsem se snažil tento dům znovu získat do vlastnictví města a vybudovat v něm informační centrum. Tehdejší majitelce jsem po schválení zastupitelstvem města nabídl částku 800 tisíc Kč, ona mně však sdělila, že je to směšná částka. Na stav domu se mě často ptají občané i návštěvníci města a stejně jako vám i mně je smutno, když jim tento neutěšený stav vysvětluji.

Reaguji na zprávu z tisku - rozhovor se starostou Pavlem Šubrem. Pokud bych mohla doporučit, zajímavá by mohla být pro Lázně Bělohrad výstavba sportovní florbalové haly. Tato hala může být využívána samozřejmě i pro jiné sporty. Z vlastní zkušenosti vím (syn florbal od dětství provozuje za Tatraň Střešovice), že tento sport se stal v České republice velmi populárním a dostal se v letošním roce již na 3. místo v počtu registrovaných hráčů – cca 56 000 hráčů (1. fotbal, 2. tenis). Předpokládám, že tenis bude již v příštím roce florbalem překonán. Takovým počinem by město získalo další růst prestiže vedle populárního fotbalu, tenisu a v budoucnu i golfu.

V našem městě je víceúčelová hala, která splňuje parametry pro florbal. Nedávno se Tělovýchovné jednotě Lázně Bělohrad podařilo do ní zajistit florbalové mantinely, takže se v ní nyní mohou hrát i florbalové soutěže. Hala, kterou provozuje Střední odborné učiliště, je florbalisty poměrně hodně využívána, florbal se navíc hraje také v sokolovně. Mám obavy, že další samostatná florba-

lová hala by nebyla plně využita a město by na její provoz muselo doplácet stejně jako na případné koupaliště nebo zimní stadion.

Proč budete stavět dětské hřiště na Pardoubku? Nebylo by rozumnější postavit ho u bytovek, kde žije plno dětí a o dětské hřiště už mnoho let marně žádají?

Zastupitelstvo města rozhodlo o demolici zbytku kabin na Pardoubku a využití místa po nich pro výstavbu menšího dětského hřiště. Na procházky kolem Stromu života a Pardoubku chodí poměrně hodně lidí s malými dětmi, takže jsme přesvědčeni, že hřiště bude využito a tento prostor ožije. Pozemky mezi bytovkami město získalo od SBDO Jičín a firmy Deprac CZ v roce 2006 a hned jsme připravili projekt poměrně velkého dětského hřiště a zažádali o dotaci nadaci ČEZ, která dotace na takováto hřiště poskytuje. O tuto dotaci jsme žádali již čtyřikrát, ale bohužel jsme zatím neuspěli. O záležitosti jsme mluvili na zasedání zastupitelstva města a dětské hřiště mezi bytovkami chceme zařadit do rozpočtu města pro rok 2012.

Po včerejší návštěvě hřbitova na Byšičkách jsem se rozhodla požádat o větší dohled nad tímto pietním místem. Z branky zmizela informační cedule, po hřbitově pobíhal pes a opět jsem řekla krádež (vloni vzrostlý rododendron, tentokrát solární lampičky – obojí „pevně“ uložené v zemi). Byť chápu, že žádná vývěska nepomůže k tomu, aby morálně narušený člověk (neboť kdo jiný je takového činu na takovém místě schopen) cokoliv zcizil, tak se přimlouvám aspoň za základní informace pro návštěvníky, kteří nevědí, jak se na podobných místech chovat.

Chápu, že vás krádež rozzlobila, ale město těžko dokáže zajistit takový dohled na hřbitovech, který by podobným krádežím zabránil. Máme ve správě 4 hřbitovy (L. Bělohrad, Byšičky, H. N. Ves a a Hřídelec), na brány jsme umístili informace o zákazu jízdy na kole a volného pobíhání psů a požadavek na zavírání branky. Dvě tabule ale už někdo odcizil. Krádeže na hřbitovech vůbec nechápu a tvrdě je odsuzuji. Dopadnout pachatele je však velice obtížné. Myslím si, že informační tabule nic neřeší, protože většina lidí ví, jak se na hřbitovech chovat, a zloděje tabule stejně neodradí.

Pavel Šubr, foto: Ladislav Stuchlík

ZM informuje

Další zasedání zastupitelstva města proběhlo **8. června v hotelu Grand Lázně Bělohrad a.s.** Zastupitelé tradičně projednali záležitosti týkající se nemovitostí, schválili závěrečný účet města za rok 2010, kde příjmy činily 50 496 011 Kč a výdaje 46 758 178 Kč, rozpočtový výhled města do roku 2015, rozpočtové opatření č. 2/2011 a obecně závaznou vyhlášku města č.2/2011 o místním poplatku za komunální odpad, podle níž i pro rok 2012 zůstane poplatek ve výši 500,- Kč. Poté se zabývali akcí „Cidlina“, ekologickou zátěží ve firmě Deprac CZ a schválili prodej hřobových zařízení na Byšičkách a půjčku ve výši 200 tisíc Kč Sdružení lázeňských míst. Na vědomí zastupitelé vzali informaci o návrhu novely rozpočtového určení daní, odpověď premiéra Nečase k Prohlášení starostů a zprávy z jednání finančního a kontrolního výboru.

Pavel Šubr

NEČEKANÁ NÁVŠTĚVA Z FRANCIE

oživila tenisové vzpomínky

Říká se, že nenadálá překvapení jsou ta nejlepší. V případě nedávné návštěvy Didiera Flambeauxe v Lázních Bělohradě to alespoň pro bělohradské tenisty určitě platí. Připomněla totiž nezapomenutelné okamžiky, které jsou i po dvou desetiletích stále živé.

Když v polovině května letošního roku dorazil sympatický Francouz na bělohradskou radnici, už za sebou měl návštěvu Bažantnice. Tamní prostředí mu před lety utkvělo v pamě-

ti, jenomže na tenisových kurtech, kde hledal své přátele, toho všedního květnového dopoledne nikdo nebyl. Také na radnici chvíli trvalo, než se mu podařilo vysvětlit, proč přijel. Měl ale štěstí, že ho jeho putování po úřadě zavedlo k Martině Šubrtové. Přestože Didiera naposledy viděla ve věku dítěte, jež krátce před tím začalo chodit do školy, právě tam Francouzovo pátrání úspěšně skončilo. Pak už zbývalo jen málo a mohlo se začít vzpomínat, tenisové zážitky staré téměř čtvrt století ožily...

Vše začalo v roce 1987, když Honza Kupka, vyhlášený bělohradský tenista a patriot, přivezl pro bělohradský tenisový oddíl nabídku tehdejšího OV ČSTV na výměnný sportovní zájezd do Francie. V době, kdy vycestovat do zahraničí byl velký problém a směrem na západ ještě větší, to znělo neuvěřitelně a zároveň velmi lákavě. I přesto, že cestě do Francie musel předcházet pobyt francouzských tenistů na východě Čech, protože předcházející kontakt Francouzů s českými sportovci z Jičínska nedopadl právě nejlépe - Češi sice Francii navštívili, ale z následného pozvání Francouzů do Čech sešlo. Bělohradští nechtěli nic podobného dopustit, proto začaly dlouhé přípravy - na jaře roku 1988 bylo vše zařízeno, program pro návštěvu ze „Západu“, jak se tehdy říkalo, byl zorganizován a 10. srpna 1988 se v Lázních Bělohradě objevila skupinka deseti tenistů z francouzského městečka Aurignac.

Každý, kdo se s nimi tehdy po jejich příjezdu setkal, si musel všimnout, že současně se zdvořilostí je na nich patrná nejistota, co se dá čekat od země za „železnou oponou“. Velmi záhy ale veškeré možné bariéry padly. Mohla za to pohostinnost bělohradských tenistů a pestrý a zajímavý program, jenž Francouze přímo nadchl. Výlety do Krkonoš, na zámky v Novém Městě nad Metují a v Opočně, cesta do Hrachova, dva dny strávené v Praze a k tomu nádherné tenisové prostředí bělohradské Bažantnice zapůsobily tak, že Francouzi domů odjížděli velmi spokojeni.

Zároveň tím pomyslně odstartovali nelehké přípravy Bělohradských na cestu do Francie. Ke spoustě zařizování, jež doprovázely pobyt hostů v Lázních Bělohradě, přišly ty nejhorší - administrativní. Přestože v roce 1989 už bylo cestování směrem na západ od našich hranic přece jen jednodušší a navíc řada formalit odpadla proto, že šlo o cestu v rámci ČSTV, nebylo jednoduché vše potřebné sehnat. Přesto mohla v srpnu před téměř dvaadvaceti lety historická cesta bělohradských tenistů začít. A protože je opravdu historická, stojí za připomenutí, kdo se tehdy do Aurignacu vypravil. Osádku čtyř aut tvořily především organizační duše celé akce Jiřina Šubrtová, její manžel Martin, Honza Kupka a jeho dcera Lucie, která dnes žije v USA, Miloš Dvořák, Josef Václavík, Jirka Lelek, Petr Roudný, Joska Horáček, Míra Kulhánek, Honza Strnad, Vláďa Záveský a jeho dcery Vladka a Jára a konečně novopacký pan profesor Bílek v roli tlumočnicka. Dvoutýdenní cesta začala výletem do Paříže, teprve po její návštěvě se česká kolona vydala na jih. Cíl byl vzdálen ještě přes 700 kilometrů. Aurignac tehdy nezustal ve své pohostinnosti nic dlužen z toho, co rok před tím nabídlo město Lázně Bělohrad. Oficiální přijetí na radnici, bohatý program, v němž nechyběly návštěvy Andorry, francouzské části Pyrenejí či nedalekého Toulouse přinesly řadu nezapomenutelných zážitků. Stejně jako velký tenisový turnaj, který u příležitosti návštěvy z Čech proběhl a který slavně vyhrál Petr Roudný.

Když se Bělohradští tehdy vraceli domů, nikdo asi nepředpokládal, že následující vzájemné návštěvy už proběhnou v tak odlišné době. Vše bylo najednou mnohem jednodušší, navíc úspěch prvních akcí přinesl velký zájem nejen těch, kteří je už jednou absolvovali. A tak v létě 1990 do Lázní Bělohradu přijel autobus s třiceti francouzskými přáteli a o rok později stejný počet Bělohradských rovněž autobusem vyrazil do Aurignacu. Znovu si všichni zúčastnění domů přivezli spoustu neopakovatelných dojmů, na které se vzpomíná celý život. Pobyt bělohradských tenistů v Aurignacu před dvaceti lety ale udělal pomyslnou tečku za vzájemným navštěvováním. Přestože oba druhé pobyty byly zásluhou tlumočnic Jitky Mečířové jak v Čechách, tak ve Francii pro účastníky z obou stran příjemnější, právě jazyková bariéra byla jednou z hlavních příčin, proč se vzájemné kontakty dál nerozvíjely a po zhruba deseti letech, kdy je obě strany udržovaly už jen formou dopisů, umlkly docela.

Až přišel květen letošního roku a nečekaná návštěva Didiera Flambeauxe, jednoho z hlavních organizátorů spolupráce na francouzské straně. Veterinář v důchodu využil toho, že jeho dcera v Čechách pracuje. Zaměstnání pro Francouzskou republiku ji zavalo do Liberce, kam se za ní otec také vypravil. Odtud už byl jen krůček k tomu zajet se podívat do nepříliš vzdálených míst, která před řadou let společně s výpravou z Aurignacu navštívil a která si oblíbil. Přestože se v Lázních Bělohradě mohl zdržet jen necelý den a mohl se setkat jen s některými z těch, kteří tehdy byli u toho, odjížděl spokojený, protože se znovu mohl setkat s bělohradskými tenisovými přáteli. A zároveň tím dal možnost zavzpomínat si na příjemné chvíle, jimiž bělohradský tenis před lety žil a jež se pomalu vzdalují...

Radomír Machek, foto: archiv

CO SE NÁM TO DĚLO NA HOŘEŇÁKU?

Nedělo se nic menšího, než že tam Sportovní klub lyžování a orientačního běhu Nová Paka pořádal 15. 5. druhý závod žebříčku B Čechy a zároveň 7. kolo soutěže Východočeské oblasti.

Na tento závod, situovaný do prostoru lesa Hůry, s názvem mapy pro orientační běh Malá Opička, byla přihlášena i řada závodníků Moravské oblasti a Polska, ale hlavně i řada reprezentantů České republiky, kteří využili místního kvalitního terénu k velmi dobré přípravě na reprezentační závody.

Centrum závodu bylo postaveno díky maximální přízni na pozemcích Mysliveckého sdružení Lázně Bělohrad a pastvině zemědělského družstva Zepo.

Na vlastní závod bylo přihlášeno neuvěřitelných 1350 závodníků. Pro ně pořadatel připravil 51 kategorií, vytiskl a zabalil 1450 map a ještě větší množství popisů a bylo připraveno 450 litrů tekutin na občerstvení. Dále byly připraveny rozsáhlé parkovací plochy, velké množství záchodů TOI-TOI, mytí a pestré a dostatečně dimenzované občerstvení.

Sportovní klub lyžování a orientačního běhu věnoval přípravě 3 měsíce před konáním závodu velmi intenzivní práci, ale přemálování prostoru a dohody o možnostech centra a zajištění zabezpečení závodu proběhla již o rok dříve.

V den D pár lidí odradil noční déšť, ale přesto závod absolvovalo přes 1300 závodníků. Pro pořadatele je za věnované úsilí největší odměnou maximální spokojenost závodníků, a to se povedlo.

Co je to orientační běh – je to sport, který je rodinný. Proč? Běhá se zde od rodičů s dětmi až takzvaně po rakváče. Běhá se v lese, což je relativně nejzdravější prostředí. Navíc soustředění se na mapu, prostor lesa a vnímání jejich souladů vyžaduje plné soustředění, a tím přestává člověk myslet na jiné problémy a vyčistí si hlavu.

Vlastní závod měl řadu vítězů ve všech kategoriích, ale prakticky zvítězili všichni, kteří závod úspěšně absolvovali a udělali něco pro své zdraví.

V hlavních kategoriích je nutno jmenovat v D 21 A vítězku Danu Brožkovou, naši asi nejlepší závodníci všech dob, a v H 21 A Honzu Šedivého.

Pořadatelé závodu velmi děkují za pochopení, vstřícnost a podporu tomuto sportu, který nejvíce tíhne k přírodě. Jmenovitě pak patří poděkování Mysliveckému sdružení Lázně Bělohrad, zemědělskému družstvu Zepo, Lesům České republiky, Městskému úřadu Lázně Bělohrad, hasičům z H. N. Vsi a dalším, podléjícím se na povedeném závodě.

Rádi bychom se do tohoto prostoru vraceli i v příští době.

Alena Fléglová, foto: autor

NEBE NAD CHOTČÍ

Nádherná šou, nevšední zážitek, který nenechal v klidu ani projíždějící cyklisty a motoristy. Snad každý zastavil a zvedl oči. Na místním travnatém letišti se totiž konal 14. slet ultralehkých letadel, jehož organizátorem je Letecký klub Lázně Bělohrad se svými 17 členy. Pestrý program zval na plochu už od rána: nádherný pohled skýtaly vyrovnané stroje, které se každou chvíli odlepily nebo znovu usedly na základnu. Letos tu přivítali asi 2000 návštěvníků, kteří mohli vedle nevšední podívané absolvovat vyhlídkový let Cessnou, sledovat činnost modelářů. V průběhu odpoledne proběhly tři výsadky parašutistů po 12 účastnících, jež nad Choteč dopravil stroj AN – 2 Antonov, zvaný Andula. Na travnatou plochu dosedl i vrtulník. Strojů tu letos napočítali přes osmdesát, piloti dorazili z Lanškrouna, Čechtic, Liberce ad. Nejdelší trasu musel překonat pilot ze Strakonice. Vyčerpávající informace nám pak o letecké základně podal Josef Rýdl. „Šéf nejsem, klub vede moje manželka, která má ale k létání odpor,“ vysvětluje. Od něho se dozvídáme, že ultralehká letadla jsou limitována vahou do 450 kg včetně posádky a pohonných hmot. Piloti si je většinou sestavují ze stavebnice. Pan Josef se těšil z prvního letadla v 53 letech, pak musel složit pilotní zkoušky, aby mohl nahoru mezi mraky.

„Musíte mít z létání respekt, ale nesmíte se bát,“ tvrdí Josef Rýdl. A co je pro něho nejkrásnější, když se ocitne ve vzduchu? „Je to trošku adrenalin, když se odlepíte od země, ale ten pohled dolů je nádherný, všechno je krásné a uklizené,“ usmívá se a říká, že ročně nalétá zhruba padesát hodin. Když jich je prý méně než dvacet, tak je to na zabít! V kokpitu je nejdůležitější znalost, rozvaha, odhad počasí, tvrdí pilot Rýdl.

Vracíme se k samotné organizaci akce, kterou hradí klub za finanční podpory města. Diváci tu během odpoledne ještě zhlédli hašení pomocí zemědělského letounu ZN – 37, který snad každý zná pod názvem Čmelák. Vystoupili mužoreti z Hořic, vlnadná těla a pohyby ukázaly bříšší tanečnice, svůj program tu měly děti. Nesmíme zapomenout na výstavku repasovaných stabilních motorů, historických aut a motorek a ukázkou paraglaidingu.

*Převzato z Jičínského deníku (upraveno),
foto: Jaroslav Voves, Václav Lejdar*

STRAŠIDELNÁ BAŽANTNICE

Když se v sobotu 25. června odpoledne začala před vchodem do Bažantnice tvořit dlouhá fronta, mohl si mnohý z lázeňských hostů říci, tam dávají něco zadarmo. Pokud se šel postavit do fronty, dostalo se mu toho zadarmo opravdu hodně. Již po páté tam probíhala akce s názvem „Strašidelná Bažantnice“. Na zhruba dvoukilometrové trase, od lázeňského ubytovacího domu Karluška až na okraj lesa na Byšičkách, tu bylo rozmístěno 43 druhů podivuhodných strašidel a pohádkových bytostí. Některá samostatně, jiná ve skupinách. Do kostýmů se obléklo 137 dětí a dospělých, postavila se řada staveb a kulís, a vyrobilo se několik loutkových příšer. Zúčastnilo se i několik živých zvířat: vepřík Eliška, 10 koní, škeble rybníčné, raci a dvě ryby. Na akci, kterou zastřešuje město Lázně Bělohrad, přišlo téměř 8 000 návštěvníků.

Pro pořádek je nutné uvést, že o občerstvení se na Byšičkách vzorně postarali hasiči z Dolní Nové Vsi. A že to nebylo úplně jednoduché, dokládá malá statistika. Za krátkou dobu bylo vyexpedováno: 180 kg párků, 600 párků v rohlíku, vytočeno 19 sudů piva, 5 sudů kofoly a spousta dalších poživatin. Další občerstvení bylo v Bažantnici, odkud statistika schází.

Určitě se dá říci, že to byla Strašidelná Bažantnice s největším počtem návštěvníků a možná to byl i jednorázově největší počet návštěvníků v Bělohradě.

Město Lázně Bělohrad děkuje strašidlům, pohádkovým bytostem, příšerám a všem pomocníkům, kteří mu umožnili uskutečnit 5. ročník Strašidelné Bažantnice.

Ladislav Stuchlík,

foto: Alena Fléglová, Václav Lejdar

SPONZOŘI:

- ▶ MĚSTO LÁZNĚ BĚLOHRAD
- ▶ TRES MOSQUITOS S.R.O.
- ▶ AMADEA S.R.O.
- ▶ MARIUS PEDERSEN A.S.
- ▶ ŽELEZÁŘSTVÍ SVOBODA
HORKA U ST. PAKY
- ▶ PAPER A.S.
- ▶ SPOLEK FRIČ

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ MUDR.
M. SEKANINOVÍ ZA ZDRAVOTNÍ
DOZOR A TECHNICKÝM SLUŽBÁM
MĚSTA LÁZNĚ BĚLOHRAD

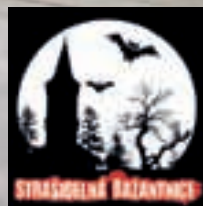

SEZNAM STRAŠIDEL

SEZNAM STRAŠIDEL

SEZNAM STRAŠIDEL

POSTELOVÍ SKŘÍTCI • RŮŽOVÝ SLON • PASÁČEK VEPŘŮ • MRAŽÍK S KOLEKTIVEM • VÍLY (BÍLÉ) • BABCICE VRBICE • DLOUHÝ, ŠIROKÝ, BYSTROZRAKÝ • HLOUPÝ HONZA • ŘEPA S DĚDKEM A BABKOU • KAT • HRABĚNKA • DRÁK (+ PRINCEZNY) • HEJKALOVÉ • DIVOŽENKY • JEZINKY • VODNÍK S MANŽELKOU • PIRÁTI, KURTIZÁNY + PIPI • MUMIE • ŽABIČKA • ČARODĚJNICE • KRTEK S MYŠIČKOU

SEZNAM STRAŠIDEL

SEZNAM STRAŠIDEL

SEZNAM STRAŠIDEL

A BERUŠKOU • ČARODĚJNICE S PONÍKY • ADAMSOVA RODINA • ZOMBIE • RYBÁŘI • KANIBALOVÉ • ČERTI • LOUPEŽNÍCI • SMRTKA • ŠAMANI • UPÍŘI • DUCHOVÉ • PRINCEZNY (POSTARŠÍ A MALIČKÁ) • MRTVÁ NEVĚSTA • STŘIHORUKÝ EDA • ČERVENÁ KARKULKA • OŠKLIVÁ BLUDIČKA • BRUMLÍK • INDIÁNI NA KONÍCH • POUSTEVNÍK • ZELENÁ KRASAVICE • RYTÍŘ + ŠAŠEK • KOUZELNÁ BABIČKA

ÚZEMNÍ PLÁNY MĚSTA

Především v souvislosti s plánovanou přeložkou silnic dostávám často dotazy na územní plán a historii územního plánování v našem městě. Společně s pracovníky stavebního úřadu a městského kulturního střediska se nám podařilo objevit staré územní plány. Je zajímavé, jak si naši předci představovali další vývoj města, a tak se pokusím jednotlivé územní plány představit. První je z roku 1931, další zřejmě neschválený z období těsně po válce a následují územní plány z let 1950, 1965, neschválený z roku 1988, z roku 1991 a 2002. Místo dlouhého popisování spíše nechám čtenáře, aby si sami územní plány prohlédli a udělali si obrázek o plánech na rozvoj Lázní Bělohradu.

První územní plán vyšel z přesného zaměření města z roku 1928 a vlastní plán byl zpracováván a projednáván v letech 1929 až 1931. Ačkoliv jsme plán našli v několika paré, celková mapa v nich chyběla a jediný výtisk jsme objevili na půdě Památníku K. V. Raisa. Bohužel v naprosto žalostném stavu a jen díky úsilí pracovníků tiskárny Arpa ho můžete vidět v předložené podobě.

Autorem projektu je známý architekt Čeněk Musil, mimo jiné autor uznávaného regulačního plánu města Jičina ze stejného období. V plánu je na první pohled vidět, že měs-

to připravovalo obrovský rozvoj lázeňství. Navržen je hotel (Grand) tvořící jakési „účko“ po obou stranách budoucí Jínovy ulice, promenáda s hotely na louce, kde je dnes mini-golf, sportovní areál s kolonádou a restauraci v jihozápadní části Bažantnice, čtyři lázeňské hotely a vilové čtvrtě na Dančí louce a úprava lokality pod Hůrou připomínající jičínskou Čerovku či italské Montecatini. Zajímavý je i autopark a garáže u Pardoubku v místech, kde je dnes parkoviště u Stromu života.

Tento územní plán řešil i přemístění hřbitova proti dnešnímu areálu U Lva, tržiště a jatky v místech dnešního Lejdarova zahradnictví u silnice na Lány a pěší zónu od nádraží kolem školy směrem k lázním.

Na závěr si nechávám obchvat města. V době, kdy se projíždějící auta městem počítala maximálně na desítky, už naši předci připravovali odvedení dopravy z centra města a z lázeňského areálu. Tzv. „autostráda Jičín – Dvůr Králové“ měla vést od Kotykovy rybníka přes dnešní zahradnictví, dále Barákovou ulicí, přes náměstí v místech dnešní budovy městského úřadu do Macharovy ulice a za areálem lázní k silnici na Dvůr Králové.

Historie se ale vyvíjela jinak, a tak tyto velkolepé plány zůstaly jen na papíře. Určitě je však zajímavé si představit, jak mohlo naše město vypadat...

Pavel Šubr

PANASONIC - KRÁSNÝ ZVUK

Ing. & Bc. Vítězslav Nerad a jeho poznatky z cest do Japonska

Než přejdeme k cílenému tématu, musím připomenout, že občané Bělohradu vás možná znají po hlase. Už v roce 1997 a také o minulých Vánocích jste se představil jako sólista – tenor v Rybově České mši vánoční v bělohradském kostele. Hudba je vám blízká, kdy jste začal zpívat?

Už na základní škole v dětském sboru, ale hlavně pak v době svých vysokoškolských studií na Fakultě strojní ČVUT v Praze, kdy jsem zpíval ve Vysokoškolském uměleckém souboru Univerzity Karlovy. Ve zpívání jsem pokračoval během vojny, kdy jsem sloužil v Táboře jako člen Armádního souboru. Tam se mnou sloužil dnes již známý slovenský zpěvák Pavol Habera, jinak též původním povoláním inženýr ekonomie. Prožili jsme spolu jeden rok na společném pokoji, palandy jsme měli zrovna naproti sobě.

Tolik o zpívání, které je tak vzdálené vaší profesi, i když pro nevhodnotný život je i hudba jistou relaxací. Další moje otázka zní: Odkud a kdy jste přišel do Bělohradu?

Pocházím z Pardubic. V roce 1995 jsem na základě výběrového řízení nastoupil do Depragu – Narexu jako náměstek ředitele. V roce 2001 jsem vyhrál konkurz na místo vedoucího prodeje mobilních telefonů do firmy Panasonic v Pardubicích. Prošel jsem zde několika manažerskými funkcemi a v současné době zde pracuji jako generální manažer výroby autoradií.

Firma Panasonic je světově proslulá značka, jak vůbec tato firma vznikla?

Firmu založil v roce 1918 pan Konosuke Matsushita v malé dílničce na okraji Osaky. Původně vymyslel a konstruoval dvojobjímku na žárovku, která sloužila i jako zásuvka. Časem se portfolio výrobků rozšiřovalo, firma rostla, nyní má Panasonic přes 360 000 zaměstnanců po celém světě. Zakladatel firmy se stal modlou Japonců, má v Osace svoje muzeum, piší se o něm knihy. Dnes obchodní značka Panasonic prezentuje obdivuhodně širokou škálu výrobků na vysoké technické úrovni. Mimochodem: slovo Panasonic v japonštině znamená Krásný zvuk.

Co byste nám pověděl o svém pracovišti v Pardubicích?

V Pardubicích jsou tři japonské továrny: Panasonic, JTEK a Kayaba, které dodávají komponenty pro TPCA Kolín. Naše továrna, kde pracuje 1 100 lidí, je vysoce automatizovaná, ty nejmodernější výrobní linky jsou již plně ovládané počítači. Vedle vysoce sofistikovaných osazovacích strojů na desky plošných spojů zde máme i šroubovací automaty, pájecí roboty a pro podávání autoradií uvnitř linky využíváme robotické ruce FANUC. Panasonic v Pardubicích nyní vyrábí přes 2 400 modelů autoradií pro Daimlera, GM, Porsche, Hondu, Toyotu, Suzuki, VW atd. Pro zajímavost: naše továrna je asi 200 m vzdálena od místa, kudy se nedávno přehnal tornádo, které těžce poškodilo budovy v průmyslové zóně, ale nás to naštěstí minulo.

Jako vedoucí nákupu jste služebně absolvoval cesty do jihovýchodní Asie, ale dnes byste nám měl přiblížit především Japonsko, které jste navštívil už desetkrát.

Z měst, která jsem měl možnost navštívit, ať to bylo Tokio, Yokohama, Matsumoto mě nejvíce zaujalo starobylé císařské město Kyoto. Ostatní města mají ráz světových velkoměst s výškovými domy, obchodními i zábavními centry. Je tam draho asi jako v Anglii. Ulice jsou přeplněny chodci, především pak v Tokiu husté proudy lidí zvláště v sobotu večer by vám snad nedovolily ani spadnout na zem. Domy se stavějí na malém prostoru, hlavně do výšky, a jsou těsně nalepeny na komunikace, ať je to železnice nebo silni-

Budova vedení Panasonicu v Osace 2

ce. Je zajímavé, že veškeré dráty na rozdíl od nás jsou vedeny vrchem, zřejmě se počítá s živelnými pohromami a v tom případě i se snadnou opravou. Všude je ale čisto a pořádek. Mladí lidé se snaží co nejvíce se přiblížit Evropě či Americe. Dívky nosí obarvené vlasy na hnědo, není vzácností vidět pár Evropana a Japonky nebo naopak.

Jak se řeší doprava v tak přeplněných městech?

Na trase Tokio – Osaka jezdí dnes již legendární expres Šinkansen, který tuto vzdálenost o délce téměř 500 km ujede za 1,5 hod. Jezdí v přesných a častých intervalech, něco jako u nás tramvaj či autobus. I příměstské vlaky jezdí na čas, ve špičce mají interval jen 2 minuty. V Japonsku se jezdí vlevo. Japonci si potrpí na prostorná auta, která jim alespoň zčásti kompenzují jejich prostorově skromné příbytky. To jsem zjistil i v hotelu, kde samotný pokoj, i když s potřebným sociálním vybavením, má rozměry tak 2,5 x 3 m. Nedá mi, abych jako pikantnost nevedl poznatek, že v hotelích mají elektricky vyhřívaná prkénka na toaletě, speciálně regulovaná zvláště pro ženy a muže. I zde platí, že čisto a pořádek může nahradit malý prostor pokojů.

Jak jste se domluvil a orientoval v Japonsku? Jistě to nebylo snadné.

S mladými lidmi to poměrně snadné je, anglicky. Metrem jsem cestoval třeba tak, že jsem si zapamatoval jeden znak v názvu stanice jako obrázek a pak ho porovnával s názvy skutečných stanic. Tyto „orientační“ obrázky mně pomohly i v jiných situacích, například kam mohou páni a kam dámy. Jako první japonské slovo, které jsem se naučil, je „zangyo“, což znamená „přesčas“. Práce přesčas není u Japonců neobvyklá, jsou houževnatí, pracovně precizní a váží si i drobné práce. Málokde vidíte bezdomovce. Od mládí jsou vedeni k souměřitelnosti, k poškození a k vůli přežít i velmi těžké i tragické situace. Jejich historie nás o tom již několikrát přesvědčila.

Parkoviště - výtah

S kolegy na školení v Matsumotu

I když je to japonské jídlo, pivo nesmí chybět

Stravování v tak odlišné zemi je jistě také odlišné. Na čem jste si v Japonsku pochutnal?

Především tu těžko seženete např. bílý křupavý rohlík, na pečivu jsem si opravdu nepochutnal. Hodně jsem jedl i u nás známé sushi, dále pak mořské plody, syrové ryby nevyjímaje. V lepších restauracích podávají běžná evropská jídla. V nabídce mají i něco na způsob našeho řízku, ale kdybyste měli zájem o velrybí maso, nevěnují vaši poptávce pozornost. Velryby se tam loví pouze pro „vědecké účely“.

Japonsko a Česko, jistě je zde nějaká návaznost, co nám připomenete?

Japonci milují klasickou českou hudbu a české sklo, které se tam dosud dováží. Se sklem jako dárkem jsem vždy zabodoval. Pivo mají dobré např. Saporro, Asahi, technologii na jeho výrobu totiž získali od nás a chmel je žatecký. Japonci rádi cestují, zvláště do Evropy, která je celistvým objektem pro poznávání historických památek. Nesmíme zapomenout, že Japonsko je ostrovní zemí a při cestování do jiných zemí musí vždy přes moře. Proto se jim u nás tak líbí, poznávají evropské země „suchou nohou“.

A zvláštní kapitolou je pro ně Praha, tu všichni obdivují, tolik architektonických stylů na relativně malém prostoru.

Jak vy jste cestoval do Japonska?

Obvykle jsem letěl do Amsterdamu, a pak 12 hodin do Tokia. Nad ruskou Sibiří jsem se neubráníl úžasu nad tou ohromnou rozlohou a nad tím, jaká místa na naší planetě Zemi ještě existují, místa, kterých se civilizace dosud nedotkla. O to pak je příjemnější návrat domů. Doma jsem v Bělohradě, kde jsem založil novou rodinu a jsem tu rád. Obdivuji naše městečko pro jeho kulturu a okolní přírodu. Mám zde již spoustu přátel a známých, a tak věřím, že nám tu bude dobře.

To vám přeji i já, stejně jako další úspěchy v práci, spokojenost v osobním životě, šťastné návraty z cest a především zdraví. Děkuji za rozhovor.

Hana Friedrichová, foto: Vítězslav Neraď, Eduard Čeliš

Osaka - akvárium

REKONSTRUKCE SILNICE

Ve dnech 21. 3. – 17. 7. 2011 byla provedena rekonstrukce živičného krytu a zesílení vozovky na silnici II/284 v úseku Lázně Bělohrad - Brdík – Tetín – Vidoň. Zhotovitel, francouzská firma COLAS CZ, a. s., má s pracemi podobného typu bohaté zkušenosti. Provádí velké zakázky po celém světě, v Čechách má svou pobočku už 11. rok. Stavbyvedoucí pan Marek Štefl DiS., který spolupracuje s firmou už víc než 10 let, mi k průběhu celé stavby ochotně sdělil zajímavé informace.

Pod názvem rekonstrukce silnice se skrývá řada náročných pracovních operací. Především bylo nutné provést odstranění křovin a větví zasahujících do vozovky. Byly prohloubeny a pročištěny silniční příkopy a práce pokračovaly na sanaci okrajových částí vozovky. Ty byly místy propadlé a zcela zdeformované a tudíž došlo v těchto místech k výměně celé konstrukční vrstvy vozovky. Práci finančně nejnáročnější byla beze sporu pokládka asfaltového koberce, ta sama o sobě tvoří 2/3 celkové ceny.

Byly vybudovány kompletně nové příčné propustky včetně odláždění vtoků a výtoků lomovým kamenem. O kvalitě odvedené práce svědčí i to, že v místech okrajových sanací, lokálních poruch, byla mezi dvě vrstvy asfaltu vložena speciální výztužná geotextilie. Ta by měla eliminovat vznik trhlin. Tato textilie se používá např. na křižovatkách v místech před semaforem, kde auta brzdí a rozjíždějí se. Zpevňuje se tak vozovka, aby se netrhala.

Po rekonstrukci silnice byla osazena nová silniční svodidla a instalovány nové směrové sloupky. Ty použila firma jako úplnou novinku, jsou pružné a prakticky nezničitelné. Řidičům bude sloužit nové vodorovné dopravní značení.

Co bylo během celé stavby nejnáročnější? Usměrnit dopravu, odvést ji tak, aby auta nevjížděla do probíhajících prací. Byla provedena úplná uzavírka silnice Lázně Bělohrad – Vidoň, vjezd byl povolen pouze dopravní obsluze, linkovým autobusům a majitelům místních nemovitostí.

I přes důkladné označení objížděných tras řada neukázněných řidičů uzavírku nerespektovala, protesty se ozvaly kupodivu i z řad místních řidičů, pro které je stavba především budována. Na uzavřené silnici najížděla hlavně auta s navigací a dokonce i dálkové autobusy. Jeden z nich musel couvat z Brdík zpátky až do Bělohradu. Ale s tím mají pracovníci firmy problémy na každé stavbě, že se řidiči i přes zákaz snaží všemi možnými způsoby projet.

Dva úseky v délce 400 m rekonstruovány nebyly, vzhledem k jejich zamýšlenému narovnání. Práce na nich budou pokračovat v nejbližší době. Dočasné vyspravení obou úseků provede jejich majitel, SÚS Královéhradeckého kraje a. s.

Na stavbě pracovalo 15 dělníků a 10 strojníků. Použita byla nejmodernější mechanizace, bagry, nákladní automobily, vibrační válce, finišer i menší stroje, např. multikáry. Během zhruba 4 měsíců bylo zrekonstruováno 4,2 km silnice, počítáno včetně obou úseků. Cena za provedenou stavbu je 30 970 233,- Kč. Celý projekt je spolufinancován Evropskou unií z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Severovýchod.

Pracovníci Firmy COLAS CZ, a. s., kteří přišli do Bělohradu z Poděbrad a přesunou se odsud do Kolína, pracují pro naše město skoro každý rok. Velmi si cení dobré spolupráce s bělohradskými hasiči. Ti několik dní pomáhali při mytí stávající vozovky před položením asfaltového koberce a při čištění stávajících propustek před vjezdy na pole.

Stavbyvedoucí chválí i ochotu obyvatel Tetína a spolupráci se zemědělským družstvem. Pro obec Tetín vydláždili pracovníci firmy chodníky, vybudovali tři uliční vpustě před Dupačkou a nové asfaltové parkoviště. Po dokončení výstavby silnice byla provedena částečná oprava objížděných tras, především v okolí Miletína.

A teď už stavitelé cítí právem radost z dobře vykonané práce. Ať si nová krásná silnice uchová svůj bezvadný stav nejméně těch 30 let, na které je odhadována její životnost! Všem řidičům přeji bezpečnou jízdu.

Pracovníkům firmy COLAS CZ, a. s. děkuji za vzorně provedenou rekonstrukci a přeji každému z nich radost a spokojenost i v osobním životě a mnoho dalších pracovních úspěchů!

Pane Štefle, děkuji vám za rozhovor.

Antonie Vanišová , foto: Ladislav Stuchlík

ZÁKLADNÍ ŠKOLA K. V. RAISE

ÚSPĚCHY NA KRAJSKÉ I NÁRODNÍ ÚROVNI

Letošní školní rok přinesl díky nadaným a talentovaným žákům bělohradské základní škole několik významných úspěchů v soutěžích a olympiádách. Už skutečnost, že škola má účast prakticky ve všech typech soutěží, sportovních turnajích a školních olympiádách pořádaných v Královéhradeckém kraji, svědčí o tom, že školu navštěvuje široká plejáda talentovaných, nadaných a soutěživých žáků. Za ochotu reprezentovat školu a účastnit se soutěží jim patří poděkování.

Soutěže mají pevně stanovenou postupovou strukturu počínaje školním kolem, pokračují okrskovým kolem, následuje kolo okresní, krajské a některé soutěže končí v kole republikovém.

Největšího úspěchu dosáhlo družstvo šachistů, které v republikovém finále obsadilo 6. místo.

Zleva: Tomáš Kraus, Vojtěch Kykal, David Sucharda, Tomáš Kout

Republikové finále ve vybíjené si zahrála i děvčata 4. a 5. tříd. Děvčata obsadila velmi pěkné 6. místo.

Stojící zleva: Denisa Kadečková, Lenka Knapová, Anna Wagenknechtová, Dominika Friessová, Michaela Lonerová, Irena Pulcová, Kateřina Holubová, sedící zleva: Michelle Valová, Tereza Portyčková, Nela Lonerová, Kateřina Lamiová, Adéla Hodonská

Vítězství v krajském kole McDonald's Cupu dosáhlo družstvo fotbalistů 2. a 3. tříd.

Stojící zleva: Tomáš Ježek, Oliver Velich, Jakub Jezbera, Jiří Kracík a Jan Kluz

Sedící zleva: Marek Wagenknecht, Milan Krupka, Martin Voňka, Jakub Friess a Jiří Král, na snímku chybí z hráčích ještě Šimon Messner, Ondřej Černý a Nikolas Bekera

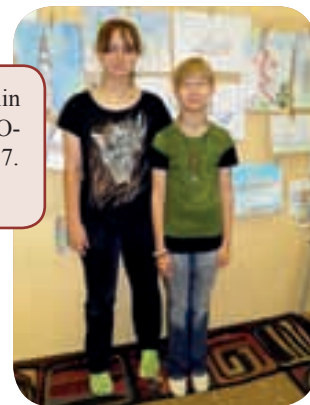

Postup do krajského kola soutěže Poznávání rostlin a živočichů si vybojovala děvčata 7. třídy. Radka GROHOVÁ obsadila 6. místo a Kristýna Vojtišková místo 7.

Kristýna Vojtišková a Radka Grohová

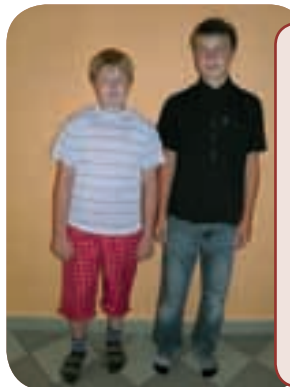

Do krajského kola řemeslné soutěže v rámci Volby povolání postoupila se svým výrobkem (dřevěná stolička) Klára HAMANOVÁ a obsadila 2. místo.

Pěvecká soutěž Novopacký slaviček je regionální soutěž s mezinárodní účastí, na které zpěváci z bělohradské školy tradičně slaví úspěchy. Je hezké, že slavné hudební tradice naší školy zůstávají zachovány a že se na škole rádo a dobře zpívá. V letošním Novopackém slavičku bylo v kategorii A3 uděleno 8 prvních míst, z toho čtyři získaly naše žákyně Veronika Žočková, Klára Jirásková, Tereza Konopásková a Tereza Blimová.

Zleva: Veronika Žočková, Klára Jirásková, Tereza Blimová, Tereza Konopásková

Do krajského kola v matematické soutěži PYTHAGORIÁDA postoupili 3 žáci.

Vojtěch ZÍVR (8. ročník) se umístil na 1. místě a Jaroslav GROH (8. roč.) na místě 7. a Libor Kundrát (6. roč.) na místě 26.

Jaroslav Groh a Vojtěch Zívr

Marie Hanzlová, foto: Helena Vernerová

Soutěže a olympiády přinášejí škole sice příjemné, ale reálné komplikace. Za pedagogický dozor musí někdo suplovat, náklady na cestovné a startovné nejsou ve velkém množství soutěžních aktivit také zrovna zanedbatelné částky. Za finanční podporu bychom proto chtěli poděkovat Městu Lázně Bělohrad, Občanskému sdružení při základní škole a sponzorům z řad rodičů.

Dobrý den,

chtěl bych touto cestou poděkovat za změny v jedné ze škol, u níž je zřizovatelem Královéhradecký kraj. Jedná se o Základní školu při dětské lázeňské léčebně v Lázních Bělouhradě. Do léčebny byla po několikaleté výsílání naše vnučka. V letošním roce jsme ve škole pozorovali několik změn, které nás potěšily.

Především do školy nastoupilo nové vedení v čele s ředitelem Kostelníčkem. Tento usměvavý člověk s nádherným přístupem k dětem dal škole novou tvář, oživil klima, omladil kolektiv a vytváří pozitivní obraz školy. Nové www stránky, výzdoba školy, přístup učitelů k dětem i nové vybavení učeben nás přesvědčilo o tom, že ředitel Kostelníček je schopný člověk a že jste při jeho jmenování měli šťastnou ruku. Škola dýchá zcela jiným životem. Naše vnučka se vždy do léčebny bála jezdit. Letos poprvé odjížděla s úsměvem a vyprávěla nám, že se těší, jestli se do léčebny zase někdy vrátí. Měli jsme z toho radost.

Věřím, že tento dopis nebude jediným ohlasem na změny ve výše uvedeně škole a že nás, spokojených prarodičů a hlavně dětí, je mnoho. Děkuji.

RNDr. Josef Jírů, Hradec Králové - Malšovice

Dobrého dne přeji vážená redakce,

reaguji na výzvu o významných občanech Lázní Bělouhradu, nevím, jestli to není zcestné, ale dlouho jsem nečetl nic o panu Rulfovi. Mám jen kusé informace. Snad to byl starosta LB a namaloval několik nádherných krajinek.

Navštěvuji Lázně Bělouhrad, díky svým prarodičům, od útlého mládí. Od své babičky jsem slyšel o mytologii zdejšího kraje, nejvíce však příběhy o Kamenné Hůře. Doufám, že babička (mimořadně paní Zdena Vinčáková) není jediná, která tyto příběhy znala, a daly by se využít pro větší turistickou zajímavost Lázní Bělouhradu. Pan Svatopluk Hrnčíř by je jistě dokázal zpracovat do upoutávajícího příběhu, aby ta místa chtěly každý vidět.

V případě vašeho zájmu o mé podněty neváhejte mě kontaktovat.

Přeji mnoho úspěchů pro vytváření Bělouhradských listů a hluboký obdiv vašim fotografům.

Děkuji s pozdravem

Michal Jarka

SATELITY

PRODEJ • MONTÁŽ • SERVIS

- SKYLINK, CSLINK
- montáže, rekonstrukce společných antén (STA)
- příjem SAT-HD, DVB-T
- telekomunikační zařízení
- slaboproudé rozvody
- měření signálu, rušení
- dodávky „na klíč“

Knap Petr

Klášteří 59

Nová Paka

Tel.: 603 474 395

493 724 267

E-mail: raki@email.cz

ZÁMEČNICTVÍ IMLAUF LÁZNĚ BĚLOHRAD

tel.: **603 541 290**

www.imlauf.eu, imlauf@imlauf.eu

VÝROBA A MONTÁŽ
POJÍZDNÝCH BRAN
VČ. USAZENÍ
A ZABETONOVÁNÍ,
BRANEK A PLOTŮ,
VÝROBA MŘÍŽÍ

Do Bělouhradských listů 3/2011 k článku Pětasedmdesát let hotelu Grand, zapůjčil dvě historické fotografie pan Václav Kulhánek. Děkujeme.

KAMNÁŘSTVÍ
KOMINICTVÍ
PRODEJ KAMEN

HORNÍ NOVÁ VES 138
LÁZNĚ BĚLOHRAD
507 81
TEL.: 725 065 410

ÚDRŽBA ZAHRAD

- sekání trávníků
(zahradní traktor, motorová sekačka)
- práce s křovinořezem
(motorová kosa)
- stříhání a zakládání živých plotů
- likvidace náletových dřevin
- hrabání a odvoz listí
- možnost jednorázové nebo pravidelné údržby

Ladislav Mečíř ml.

Lázně Bělouhrad

Tel.: 773 211 010

E-mail: L.mecir@seznam.cz

KLEMPÍŘSTVÍ - POKRÝVAČSTVÍ

Z&L Kundrát
Lázně Bělouhrad

739 013 876, 731 554 243

www.strechykundrať.net

e-mail: strechyl.Kundrat@seznam.cz

KLEMPÍŘSTVÍ
A POKRÝVAČSTVÍ
IMLAUF
LÁZNĚ BĚLOHRAD

KOMPLETNÍ REKONSTRUKCE A REALIZACE NOVÝCH STŘECH VČETNĚ KLEMPÍŘSKÝCH A TESAŘSKÝCH PRACÍ, VZDUCHOTECHNIKA.

tel.: **603 541 290**

www.imlauf.eu, imlauf@imlauf.eu

KONCERT V KOLÍNSKÉ SYNAGOZE

Dne 28. června t.r. se konal v Kolíně již 7. ročník festivalu nazvaný Vítáme Slunovrat, kterého se zúčastnily 4 místní pěvecké sbory, dále sbor z Letohradu a Bělohradský ženský pěvecký sbor se sbormistrem Zdeňkem Prchalem, který doprovázela na klavír Mgr. Dagmar Kuchařová. Repertoár jednotlivých sborů byl sestaven ze skladeb duchovních, lidových i umělých, spirituálů. Přesto, že ve složení sborů byli lidé staršího věku, pocit radosti z pěveckého projevu byl patrný. Bělohradský ženský sbor ve svém vystoupení uplatnil svoji hlasovou kulturu a procítěnost náležející k jednotlivým skladbám. Pořadatelem festivalu byl Ženský komorní sbor z Kolína.

(haf)

SOUTĚŽ

V Bělohradských listech 2/2011 byla vyhlášena soutěž o nejvzdálenější ukazatel směru na Lázně Bělohrad. Do uzávěrky soutěže se nikdo nepřihlásil, ale dodatečně jedna odpověď přišla. Fotku udělala paní Alena Fléglová, které děkujeme.

Najde se ještě vzdálenější ukazatel?

PUTOVNÍ POHÁR STAROSTY MĚSTA LÁZNĚ BĚLOHRAD 24. 5. 2011

Střední odborné učiliště Lázně Bělohrad zorganizovalo 1. ročník turnaje v malé kopané středních škol na umělé trávě v krásném sportovním areálu v Lázních Bělohradě.

Zahájení o putovní pohár se zúčastnil starosta města Lázně Bělohrad ing. Pavel Šubr, předseda školské rady a ředitel firmy DEPRAG CZ a. s. ing. Jiří Kotýška a ředitel pořadajícího středního odborného učiliště Mgr. Pavel Petr.

1. ročníku se zúčastnilo 6 družstev ze dvou krajů. Celkem bylo odehráno 11 utkání. Hrál se ve dvou skupinách, dále pak semifinále a na závěr utkání o konečné umístění.

Putovní pohár, pohár za první místo a překrásný dort (vyrobený žáky naší školy) získalo družstvo SŠGS Nová Paka. Na druhém místě se umístila OA Hořice a třetí bylo pořadající družstvo SOU Lázně Bělohrad.

Cenu za nejlepšího střelce si s 5 brankami odnesl Petr Janouch ze SOU Lázně Bělohrad. Nejlepším brankářem byl vyhodnocen Dan Šubr z ISŠ Vysoké n. Jizerou.

Po celou dobu turnaje bylo zajištěno občerstvení za příjemného počasí, které doprovázelo celý turnaj.

Po předání všech cen a ukončení tohoto pěkného sportovního turnaje se rozjeli jeho účastníci domů s dobrým pocitem a příslibem účasti na dalším - druhém ročníku.

Za pořadatele Emil Stehlik,
foto: Pavlína Vaničková

VANDALOVÉ

jsou vytrvalí a důslední a nikdy nezklamou. Jako například nedávno v Bažantnici. (las)

RUS NERWICH QUARTET!

Jihoafričan a tři Češi. Rus Nerwich, rodák z Kapského města, muzikant a producent, se představil se svou vlastní originální hudební tvorbou v rámci druhého evropského turné právě v našem městě.

Je to poprvé i v historii lázní, kdy zahrál skvělý jazz vynikající saxofonista z daleké JAR se svými českými kolegy našemu lázeňskému publiku a veřejnosti. (sim, vl)

Město Lázně Bělohrad nechává natáčet reportáže z akcí pořádaných v našem regionu společností Naše televize. V letošním roce se to týká téměř 25 reportáží. Zájemci o jejich zhlédnutí je najdou buď na stránkách města, kde si na úvodní stránce vlevo kliknou na odkaz nasetelevize.cz, nebo přímo na www.nasetelevize.cz.

nasetelevize.cz

OPRAVA BĚLOHRADSKÉHO KŘÍŽE

Ještě jednou se vracíme k článku, který vyšel v Bělohradských listech č. 3/2011, jehož autorkou byla paní Antonie Vanišová. V době vydání článku nebyly k dispozici všechny údaje o nákladech na opravu kříže na bělohradském kostele Všech svatých. Nyní můžeme říci, že oprava kříže kovářským mistrem Jaroslavem Válkem z Libuně stála 13.000 korun. Jeho vyzvednutí, usazení a dokončovací práce, kterých se ujala firma Stanislav Kamarád ze Starého Ranska, přišly na 123.000 korun. (van)

**O BEZPEČNOST
VAŠEHO MAJETKU
SE RÁDI POSTARÁME**

Pult Centrální Ochrany

NON STOP 602 330 499

e-mail: fbs@fbssecurity.cz

**MONTÁŽ A SERVIS ZABEZPEČOVACÍ TECHNIKY
do 24 hod.**

FOTBALISTÉ HODNOTÍ PRVNÍ ROK V PŘEBORU

Dvanáctou příčkou s bilancí 11 vítězství, 3 remízy a 16 porážek obsadili ve své první sezóně v krajském přeboru bělohradští fotbalisté. Přitom po podzimní části, v níž předváděli výborné výkony a zaskočili řadu favoritů, jim patřilo 8. místo a po dvou jarních kolech na 4. pozici ztráceli pouhé 3 body na 2. místo. Pak však přišla série porážek a pokles hluboko do spodní části tabulky. O zhodnocení uplynulé sezóny a plánech do nové, kterou zahájí 14. srpna domácí utkání s Policí nad Metují, jsme požádali předsedu oddílu **Jiřího Wagenknechta** a kapitána týmu **Oldřicha Velicha**.

Nejprve k uplynulé sezóně, jak ji hodnotíte?

Wagenknecht: Celkově ji hodnotím jako poměrně úspěšnou. Naším úkolem bylo zachránit krajský přebor, což se podařilo. Po skvělém podzimu ale došlo v jarní části k poklesu výkonnosti ať z důvodu zranění hráčů, zhoršení herní kázně, chyběla i větší bojovnost a zhoršila se také tréninková morálka.

Velich: Po postupu jsme si říkali, že vyzkoušíme, jestli na krajský přebor máme. Na podzim jsme pak sehráli dost kvalitních zápasů a někteří hráči získali pocit, že i na jaře to půjde samo. Zavládlo určité uspokojení a vlivů, proč se nám na jaře nedařilo, byla celá řada.

V podzimní části byl na týmu znát rukopis trenéra Zajička. Ten však na jaře 5 kol před koncem soutěže odstoupil. Kritizoval právě zhoršenou tréninkovou morálku a celkové uspokojení hráčů. Jak hodnotíte jeho trenérskou práci v Bělohradě?

W: Mužstvo hodně zvedl, jeho zásluhou jsme postoupili do přeboru. V Bělohradě trénoval téměř 3 a půl roku a jeho práce byla znát. Chtěl bych mu za ni tímto poděkovat.

V: Každý trenér se ale za nějakou dobu okouká a je potřeba něco změnit. Po sérii jarních porážek se trenér rozhodl odstoupit, aby tím pomohl týmu.

Kteří hráči na jaře nejvíce chyběli?

W: Lukáš Šrám, Michal Dytrych, Lukáš Čížek a Radek Suchánek. U všech šlo o dlouhodobá zranění. A dva roky pořádně netrénoval Lukáš Jezbera.

Pomalou se blíží nová sezóna. Říká se, že druhý rok po postupu je náročnější než ten první. Chystáte nějaké posily? A kdo bude tým trénovat?

W: Trenérem bude Zdeněk Karanský, který trénoval našeho soupeře v přeboru hradeckou Olympii a předtím ligo-

vé ženy Hradce. Při trenérské práci by měl spolupracovat s Oldou Velichem. Vedoucím mužstva zůstává Míra Rychecký. Z hráčů přijdou na hostování útočník Tomáš Tomášek z Liberce, který teď hrál za béčko Nového Bydžova, a univerzál Josef Černý, který skončil v dorostu Dvora Králové a je hráčem Hoříněvska. Ještě bychom chtěli přivést jednoho hráče – jednáme s několika z okolí. A do přípravy se také zapojili dva dorostenci.

V: Posily by měly přinést oživení kádru a také zvýšení konkurence.

Jinak zůstane kádr pohromadě?

W: Odejít by neměl nikdo, jen nevíme, jestli zdravotní stav umožní hrát Radku Suchánkovi. Má dlouhodobé zranění stehenního svalu.

Hráči Bělohradu jsou také Vojta Marek a Vojta Pavlásek. Neuvídíme je v bělohradském dresu?

W: Oba chtějí hrát vyšší soutěž. Vojta Pavlásek zůstává na hostování v Novém Bydžově, Vojta Marek ve Velimi. V červnu byl ale na operaci křížového vazů v kolenu a je šance, že by se po zranění mohl rozehrávat u nás.

Jaký máte cíl pro letošní sezónu?

W: Cílem je umístění v první polovině tabulky a předvádět lepší fotbal v domácích zápasech.

V: Doufám, že na jaře jsme dostali facku, která nám pomůže. S Lukášem Čížkem říkáme, že hlavně chceme bavit lidi, naše fanoušky. Vždycky se nám doma dařilo, problémem spíše bylo uhrát výsledek venku. Nyní na jaře se nám nedařilo ani doma, což muselo být velké zklamání pro diváky. Dlouhodobě se krajský přebor v Bělohradě určitě dá hrát, musí se tomu ale dát všechno. A myslím, že kádr zde bude vždycky dost úzký.

Už delší dobu se snažíte získat dotaci na přestavbu kabin.

W: To je naším dalším cílem – zlepšit stav zázemí. Kabin jsou naprosto nevyhovující stavebně-technicky a hlavně kapacitně. Máme 100 dětí v mládežnických kategoriích a chceme pro ně zajistit alespoň standard.

V: V krajském přeboru mají lepší kabin prakticky všude. Současná nedostatečná kapacita kabin náš klub limituje v dalším rozvoji.

Pavel Šubr, foto: autor a archiv

Oldřich Velich a Jiří Wagenknecht

STARŠÍ PŘÍPRAVKA USPĚLA V NĚMECKU

O víkendu 11. - 12. 6. 2011 se starší příprava (ročník 2000 a ml.) zúčastnila silně obsazeného turnaje v Německu, který pořádal klub FC/JS Hillerheide (předměstí města Rickenhausen) u Essenu. V teprve rok vybudovaném sportovním areálu se čtyřmi hřišti (jedno s umělou trávou) se představilo 48 mužstev, když náš klub FKM Javorka byl jediný ze zahraničí.

V sobotu jsme se v základní skupině umístili na třetím místě, a proto jsme postoupili do nedělního osmifinále, které bylo tvořeno dvěma skupinami po šesti týmech. Pouze první dva týmy postupovaly do čtvrtfinále. Naši hráči zvládli psychický nápor na výbornou a to především v posledních dvou utkáních s 1. FC Overberge a s FC Düren - Niederau, která museli bezpodmínečně vyhrát, aby postoupili do již zmíněného čtvrtfinále. Jakákoli ztráta by znamenala konec v turnaji. Ve čtvrtfinále s FC Wegberg Beeck 1920 jsme si vytvořili řadu šancí, ale bohužel je nedokázali proměnit, a proto skončil zápas 0:0. Na řadu přišly penalty a poprvé své „čarování“ předvedla brankářka Denča Kadečková a postup byl zpečetěn. Bohužel v semifinále jsme narazili na pozdějšího vítěze FC Berlin, který v letošní sezoně vyhrál Mistrovství Německa v kategorii 2000. Naše družstvo bojovalo, ale přesto odešlo poraženo 3:0. Zápas o 3. místo s RSV Göttingen se po dohodě trenérů obou klubů nehrál a kopaly se rovnou penalty. A při nich podruhé „čarovala“ Denča. Dlouho se nemohlo rozhodnout a jak se říká, každý chvíli tahal pilku. První „mečbol“ jsme neproměnili a ten druhý již ano, když rozhodující penaltu proměnil Petr Šafář.

FKM Javorka přivezl do Bělohradu velký úspěch a zanechal na turnaji vynikající dojem včetně výborných fanoušků. Již nyní máme opětovné pozvání na 2. ročník, ale také i pozvání do Bochumi, kde místní klub pořádá velký halový turnaj. Tak uvidíme... (bican)

Trenérská dvojice (zleva): Jiří Bičičtš, Oldřich Velich, horní řada (zleva): Klárka Bičičtšová, Vašek Procházka, Martin Truneček, Petr Šafář, Pepa Pour, Kuba Štípák, Oliver Velich, Lukáš Stránský, dolní řada (zleva): Patrik Hátle, Ondra Bičičtš, Vráta Hak, Denča Kadečková, Tereza Portyčová, Lotinka Velichová, Martin Kieč

ŽÁCI VEZOU BRONZ Z REPUBLIKY

Obrovský úspěch bělohradských házenkářů umocňuje fakt, že měli vůbec nejlepší obranu na mistrovství a že získali i několik individuálních ocenění: Ondra Bajer byl vyhlášen nejlepším útočníkem celého mistrovství, Martin Mílek skončil druhý v kategorii obránců a Tomáš Coufal obsadil třetí příčku v hodnocení brankářů.

Kluky je potřeba za turnaj pochválit, protože nejen že podávali skvělé výkony na hřišti, ale byli skvělá parta i mimo hřiště a všem ukázali, že sport je především o zábavě, radosti ze hry a touze po vítězství.

KONEČNÁ TABULKA MISTROVSTVÍ:

1. Příchovice	8	125: 91	+34	30:25
2. NH Řevnice	8	122:103	+19	25:30
3. Lázně Bělohrad	6	80: 79	+1	12:11
4. Stará Ves	6	84: 80	+4	11:12
5. Žatec	2	88:109	-21	
6. Veselí n.Mor.	0	70:107	-37	

Sestava TJ Lázně Bělohrad:
brankáři: Vojta Machek a Tomáš Coufal, obránci: Martin Mílek, Honza Schovánek, Michal Drašar a Martin Kittler, útočníci: Ondra Bajer, Honza Pavlásek, Matěj Jiříčka, Ludva Petřivý a Kuba Kareš, trenéři: Jan Pavlásek, Petr Bajer a Luděk Petřivý

Branky: Ondra Bajer 41, Honza Pavlásek 28, Matěj Jiříčka 11

(jap, šup)

Vynikající třetí místo vybojovali na mistrovství České republiky v národní házené starší žáci TJ Lázně Bělohrad. Na mistrovství, které se uskutečnilo 10. – 12. června ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, postoupili díky obhajobě titulu krajského šampiona.

První zápas sehráli bělohradští žáci proti domácí TJ Stará Ves a před tribunou k prasknutí našlapanou fanoušky domácího týmu ho dokázali vyhrát 12:11. Hned ve druhém utkání narazili na budoucího mistra republiky TJ Příchovice. Ještě několik minut po zahájení druhého poločasu, když první skončil 11:11, drželi se soupeřem krok a dokonce byli ve vede-

ní. Pak však neproměnili několik šancí a prohráli 18:24. Ve třetím utkání po kolektivním a disciplinovaném výkonu zdolali 17:12 TJ Šroubárna Žatec. Do zápasu s TJ Veselí nad Moravou vstupovali s vědomím, že už hrají o medaile. Když ho dokázali po bojovném a koncentrovaném výkonu vyhrát 17:15, bylo vzhledem k vývoji turnaje jasné, že je o bronz již nemůže nikdo připravit a závěrečný zápas s NH Řevnice bude přímým soubojem o stříbro. V prvním poločase byli bělohradští žáci lepším týmem a zaslouženě ho vyhráli 9:8, štěstí se ale nakonec přiklonilo na stranu soupeře a ten těsně zvítězil 17:16.

RALLYE POD ZVIČINOU

Zvičina je nejvyšším vrchem (671 metrů) Zvičinsko-kocleřovského hřbetu v podhůří Krkonoš na Trutnovsku. A nedaleko pod vrcholem Zvičiny, v malebném městě Lázně Bělohrad, se letos od 16. do 19. června konal už 37. folklorní festival. Je to třetí nejstarší festival v České republice. U jeho zrodu stál vedoucí folklorního souboru Hořeňák Jindřich Rychtera, který je také jeho ředitelem. A byl to on, kdo před 12 lety festivalový program obohatil o jedinečnou soutěž Polka rallye s občerstvením.

Jde o to v páru polkou obtancovat stometrový ovál před místním zámekem, vypít půl litru piva (nebo vody) a dát si druhé polkové kolečko. Měří se čas, umělecký dojem se nehodnotí. Přihlásit se může každý. Jsou tři kategorie: krojované páry, nekrojované páry a děti. To obtancování není problém, říká Jindřich Rychtera a dodává: Je potřeba se držet u vnitřního okraje oválu. Ale pivo nebo pro děti voda, to je problém! Začnete se zalýkat, tekutiny plný žaludek, bublinky ve vás vyvádějí divy a máte před sebou ještě dalších 100 metrů. Vypadá to jednoduše, ale dá to zabrat. Dosavadní rekord této soutěže je minuta a jedenáct vteřin. Letos se zúčastnilo 46 párů, ale rekord překonán nebyl.

ŽIDLE RALLYE

Když jsem se na začátku letošního festivalu pana Rychtery ptal, na co se nejvíc těší, s úsměvem odpověděl: Až bude konec. Není divu. Zajistit festivalový program tak, aby vše klapalo jako dobře seřízený stroj, dá spoustu práce a starostí. Asi málokdo ví, že jistou rallye po městě absolvují i plastová křesla pro diváky. Vysvětlil mi to ředitel Městského kulturního střediska Ladislav Stuchlík. V ruce držel vzorně namalovaný itinerář. „Je to celkem 650 židlí, každý den je rozvážíme před různá pódia tak, aby všude bylo na čem sedět. V neděli se pak všechny židle sejdou před hlavním pódium v zámeckém parku na galaprogramu.“

Se členy folklorního souboru Hořeňák se potkáte nejen na pódii, ale zároveň v roli organizátorů, kteří před programem kmitají, aby vše bylo připravené a po skončení programu odloží kroje a vrhnou se na úklid. Lázně Bělohrad se během čtyřdenního festivalu rozrostou o čtyři stovky obyvatel, pro které je potřeba zajistit ubytování (jak spočítal pan Stuchlík, vyšlo to na 880 nocí) a stravování. Letos se celkem uvařilo 900 snídaní, 995 obědů a 915 večeří! Také docela zajímavý rekord!

POD ZVIČINOU JE DOBŘE

Poprvé byl letos na festivalu Pod Zvičinou vsetínský soubor Vsacan s vedoucím Mirkem Ekartem. Zajímalo mě, jak on, který režuruje například velký festival Pražský jarmark nebo Národní krojový ples, zdejší program hodnotí: „My jsme nadšení a překvapení. Navštívili jsme spoustu festivalů po celé České republice a bylo naší touhou se také jednou podívat do Lázní Bělohradu, protože jsme na ten festival slyšeli vždycky jenom chválu. Vyšlo nám to a jsme rádi. Je tady srdečná atmosféra, bezvadné soubory, organizace klape, stravování na jedničku, ubytování solidní. Je nám tady dobře.“

Poprvé byl v Lázních Bělohradě také Miroslav Černý, ředitel folklorního festivalu v Písku a člen souboru Písečan. Nám se líbí na všech festivalech. Ale tady je navíc taková poklidná lázeňská atmosféra, mají tu krásně upravené přírodní areály, lidi jsou tu milí, prostě je tu moc krásně.

Na závěr jsem si nechal starostu Lázní Bělohradu Pavla Šubra. Potkával jsem ho na všech programech, ob-

čas i s kočárkem se čtyřměsíční dcerou. Bylo na něm vidět, že je na své město a folklorní festival hrdý. „Já se pokaždé těším nejen na festivalový program, ale také na setkání s lidmi, kteří nad festivalem převzali záštitu. Pokaždé společně jdeme s krojovaným průvodem od lázni přes město do zámeckého parku. Mohu jim město ukázat a jsem rád, že se jim u nás líbí.“

VÝSLEDKY 12. ROČNÍKU POLKA RALLYE S OBČERSTVENÍM:

Krojované páry (celkem 14 párů): Vítězný pár: Veronika Halušová a Karel Sýkora ml., Šafrán. Čas: 1:23:88

Nekrojované páry (celkem 22 párů): Vítězný pár: Simona Steigrová a Lukáš Koutský, Hořeňák. Čas: 1:20:28

Děti (celkem 10 párů): Vítězný pár: Sarviov Oripova a Elamberdi Ergašev, Uzbekistán. Čas: 1:22:44

Účinkující soubory: Folklorní skupina Gornitsa, Rezh, Rusko. Dětský folklorní soubor Hořeňáček, Lázně Bělohrad, ČR. Folklorní soubor Hořeňák, Lázně Bělohrad, ČR. Folklorní soubor Písečan, Písek, ČR. Folklorní soubor Klasy, Stara Pazova, Srbsko. Folklorní soubor Banatsko kolo, Debeljača, Srbsko. Folklorní soubor Šafrán, Jablonec nad Nisou, ČR. Dětský folklorní soubor Špalíček, Lomnice nad Popelkou, ČR. Bursa Kilic Kalkan folklor ve turizm derneği, Bursa, Turecko. Rhythmus od Uzbekistán a Lazgi, Taškent, Uzbekistán. Vsacan, Vsetín, ČR. Soubor písní a tanců Vysočan, Hlinsko, ČR.

Slávek Hrzal, foto: Zdeněk Dryák

